

BALOGH TAMÁS

A szerkesztőség postájából

Veszem magamnak a bátorságot, hogy életelemben először egy burkolt kritikára válaszoljak. Az idén hatvanéves *Tiszatáj* főszerkesztője írta tavaly a *Forrás* ötvenéves főszerkesztőjéről, Füzi Lászlóról a *Szeged* című lapban: „[Füzivel] E-mailezünk, s szerzőink velünk is »drótpostáznak« – a *Szeged* című lap szerkesztőjének nem kis bánatára.” Erre az akkor harmincéves szerkesztő nem válaszolt, de majd most.

A főszerkesztő úr a mellékesen megjegyzett mondatával arra célzott, hogy a szerkesztőségbe érve néha (mindig) lesve bepillantok az asztalokon lévő levelekbe, ki írt a lapnak, milyen vastag a levél, ki ír kézzel, ki írógéppel. Fontos ezt tudni, mindig jól jöhet. Hogy mire, egyszer majd talán kiderül. Az e-mailek valóban elvesznek a felfedezés örömeiből egy jókora adagot, de jut is, marad is. Tandori Dezső például még mindig „analóg” levelet küld, boríték, bélyeg, feladó, címzett, s ismerve őt, ez valószínűleg már így is marad, különösen azért, mert tudjuk róla, hogy szeret levelet írni.

Alkalmanként azonban az is előfordul, hogy a megyeháza portáján a portás megkér, ha már úgylis a szerkesztőségbe megyek, vigyek már fel ezt-azt, levelet, csomagot, *Magyar Közlönyt*. A múltkor is ez történt, egy fehér, normál méretű (kis) borítékot nyomott a kezembe, melynek címezése mindössze ebből állt: „*Tiszatáj*”. Természetesen felvittem. Beléptem a páternoszterbe, elindultam a legfelső emelet felé. Ki kellett fújni az orrom. Zsebkenődöt kerestem. A levelet zsebre tettem. Kifújtam az orrom.

A levélről persze elfelejtkeztem, s bár mindvégig valami bizonytalan hiányérzet motoszkált bennem, azt hittem, csak éhes vagyok. De mivel épp ma megtaláltam ezt a levelet, kötelességemnek érzem eljuttatni a címzetthez.

Tisztelt Szerkesztőség!

Hatvan év nagy idő, én még sosem voltam hatvanéves. Gratulálok. S egyben szeretnék csatlakozni az ünneplőkhöz.

*Elmesélek egy esetet. 1996 májusában történt, hogy a 4-es villamoson, Tarján felől utazott egy ember, férfi volt, fiatalember. Maga is irodalmár, akkor még költő, de már értek benne a később Pletykaanyu címen kötetbe gyűjtött novellák. Az Anna kútnál fől szállt ugyanarra a villamosra egy másik fiatalember, hosszú ballonkabát, kalap, fehér sál, jaj, nagyon író. Ez a másik elővett egy *Tiszatáj*-at, s nagyon láthatóan olvasni kezdte. Bólogatott is. Első írása jelent meg benne. Akkor ez a két fiatalember nem találkozott. Jóval utána került csak szóba ez az eset, hogy milyen maníros volt. Hja kérem, le kell vonni a következtetéseket. Mert nem arról van szó, hogy az ember nem olvashat *Tiszatáj*-at a 4-es villamoson, hanem arról, hogy ne nagyon látszódjon rajta, hogy a saját írását olvassa.*

Azt azonban a Pletykaanyu későbbi írója nem tudja, hogy a másik az egyetemről ha-
zaérvén egy piros spirálfüzetet vett elő, s neveket írt egymás alá. Most az is kiderül,
hogy listát fabrikált, akkoriban úgyis divatja volt ennek.

A lista most így néz ki: Aczél Géza, Acsai Roland, Ágh István, Ágoston Vilmos, Ah-
venjävri, Juhani, Alföldy Jenő, Almási Tibor, Annus József, Aranyi Sándor, Báger Gusztáv,
Bajnai István, Balazsek Dániel, Bálint Péter, Balog József, Balogh Piroska, Balogh
Tamás, Balogh Tibor, Bánki Éva, Bárdos László, Bedecs László, Beke Judit, Bene Zoltán,
Benyouszky Krisztián, Bertha Zoltán, Bertók László, Bíró Zoltán, Blénesi Éva, Blok, Ale-
xander, Bocsor Péter, Bogdán László, Bónus Tibor, Bordás Sándor, Borsodi L. László,
Bozsik Péter, Buda Ferenc, Büky László, Caius Licinius Calvus, Cserjés Katalin, Cséve
Anna, Csiki László, Csoóri Sándor, Csűrös Miklós, Darvasi László, Deák Beke Éva, Do-
bai Péter, Dobos István, Dobozi Eszter, Domokos Johanna, Domokos Mátyás, Döbrentei
Kornél, Elblinger Ferenc, Elek Tibor, Emil, Niederhauser, Erdélyi Erzsébet, Faludy
György, Fekete Vince, Fenyvesi Ottó, Ferdinandy György, Fogarassy Miklós, Fried Ist-
ván, Fülöp Ilona, Fürth Eszter, Füzi László, Gajdó Ágnes, Galgóczy Árpád, Gáspár B.
Árpád, Géczy János, Gergely Ágnes, Gömöri György, Grendel Lajos, Gróf József, Győrei
Zsolt, Halász Katalin, Hargitai Péter, Hárs Ernő, Határ Győző, Háy János, Hegyi Pál,
Hollósi Zsolt, Hollósvölgyi Iván, Horgas Béla, Hrabal, Bohumil, Huba Márk, Imre
László, Imre Mihály, Inkala, Jouni, Iszlai Zoltán, Jász Attila, Jókai Anna, Juhász Ferenc,
Kabdebó Lóránt, Kabdebó Tamás, Kamocsay Ildikó, Kántor Lajos, Kántor Zsolt, Kará-
csenyi Petra, Kass János, Katajavuori, Riina, Kelemen Zoltán, Kibédi Varga Áron, Kis-
kinen, Jyrki, Király Levente, Kiss Anna, Kiss Benedek, Kiss László, Kiss Ottó, Kocur
László, Kocsis István, Kollár Árpád, Kolozsi Orsolya, Komáromi Gabriella, Kontio,
Tomí, Kontra Ferenc, Koskelainen, Jukka, Kosztolányi Dezső, Kovács András Ferenc,
B. Kovács Kázmér, Kovács Keve, Kozári Monika, Kulcsár-Szabó Ernő, Kulcsár-Szabó Zol-
tán, Lackfi János, Lapis József, Lászlóffy Aladár, Lászlóffy Csaba, Lázary René Sándor,
Lelkes István, Lengyel András, Lengyel Balázs, Lipták György, Lovas Ildikó, Lovász
Andrea, Lővétei Lázár László, Márkus Béla, Marno János, Márton László, Marsall
László, Mészöly Miklós, Mihály Árpád, Miklya Zsolt, Milbacher Róbert, Molnár Edit,
Móser Zoltán, Mózes Huba, Müllner András, Nagy Gábor, Nagy Gáspár, Nemes Nagy
Ágnes, Németh Zoltán, Nobel Iván, Novák András, Nyári János, Ócsai Éva, Olasz Sán-
dor, Oravec Imre, Orbán Ottó, Orcsik Roland, Orosz László, Otomkoski, Lauri, Ötvös
Péter, Palkó Gábor, Páll Szilárd, Pályi András, Panek Sándor, Papp István Géza, Papp p
Tibor, Pataki Ferenc, Pécsi Györgyi, Péter László, Péterfi Gábor, Petőcz András, Petri
Csathó Ferenc, Pintér Lajos, Plugor Magor, Plugor Sándor, Podmaniczky Szilárd, Po-
mogáts Béla, Poszler György, Pozsvai Györgyi, Pražák, Richard, Rainczák Réza, Rózsa
Dániel, Sánta Gábor, Sántha Attila, Schéner Mihály, Silay Ferenc, Simai Mihály, Si-
nervo, Helena, Soksevits Dénes, Szajbély Mihály, Szakács Eszter, Székér Endre, Szent
Ernő, Szepes Erika, Szepesi Attila, Szigeti Lajos Sándor, Szíjártó Imre, Szirák Péter,
Szőke Katalin, Szöllősi Zoltán, Szuromi Pál, Szűcs Ferenc, Tamás Ferenc, Tandí Lajos,
Tandori Dezső, Tarján Tamás, Tatár Sándor, Térey János, Thomka Beáta, C. Toplak Já-
nos, Torma Katalin, Tornai József, Tóth Ákos, Tóth Erzsébet, Tóth Sándor, Tózsér Ár-
pád, Turczy István, Tüskés Gábor, Tüskés Tibor, Utassy József, Vadai István, Vári Attila,
Vasy Géza, Vekerdi László, Veress Miklós, Veszeka Attila, Villányi László, Vitéz György,

Vörös István, Wilkinson, John W., Zágorec Csuka Judit, Zalán Tibor, Zanin Éva, Zentai Adél.

Tíz év alatt velük egy számban jelent meg. Kétszázharmincnégy név. Azért ez nem semmi. Akár irodalomszociológiai elemzés is készülhetne belőle. Jó merítés, huszonegy „véletlenszerűen” kiválasztott szám, lehetne vizsgálni, a szerzőket csoportosítani, hányan végeztek egyetemet, hányan nem, mennyi férfi, mennyi nő, életkor szerint, irodalmi „rang” szerint, hogy mi az induló és már befutott szerzők aránya, egy „belföldi” íróra hány határon túli költő jut, egy filosz hány irodalomelméléssel van körülvéve, stb. Lehetne játszani a számokkal, melyek nyilván sok mindent meg is mutatnának. Az első ránézésre is látszó végeredmény azonban röviden megfogalmazható: a lista vegyes, összetett, a hazai irodalmat majdnem teljes egészében leképező. A névsor az illusztrációk készítőit is feltünteti, s nem kizárt, hogy egyesek több (2-3) néven is szerepelnek benne. Sőt. Időközben két külsőváltás is történt, s a belső is változott. Többen nem publikálnak már a lapban (pl. Domokos Mátyás, Faludy György, Határ Győző, Nagy Gáspár, Orbán Ottó, Plugor Sándor, Bohumil Hrabal, és egy korábbi főszerkesztő: Annus József), mások jöttek.

Hogy ezt a tőle, a fiókjából elcsent listát most elküldtem önöknek, nem tudja. A nevét sem árulom el. Csak annyit, hogy mint jó ügynök a jelentésbe, magát is beleírta.

Üdvözlettel:

név és cím a szerkesztőségben

